

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

12. Tunc Proconsul, quum vidisset quod factum est, credidit, admirans
super doctrina Domini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

mi & teterima morte discant, nec abbreuiatam esse manum Domini, nec iustitiae suæ immemorem.

12. *Tunc Proconsul, quum vidisset quod factum est, creditit, admirans super doctrinam Domini.*

PAULUS nouæ doctrinæ prædicator Genitibus, sic extra ordinem mittitur, ut prædicationis suæ veritatem miraculo confirmet. CALVINUS hoc aduertit, & dicit: *Quum minime obscurum diuinæ virtutis specimen Sergius Proconsul oculis cerneret, Paulum agnouit diuinitus missum esse: atque ita eius doctrinam, in eius fide prius habebat, suspicere incipit.* Rectissimè istud. Quæro iam: CALVINUS noui hodie Euangeli, nouæ doctrinæ magister (totâ quippe illi displiceret antiquitas) cur aliquo etiam miraculo suam prædicationem, ut eum diuinitus missum esse cognoscamus, non confirmat? Non tam hebes fuit, quin ex hoc loco istud aduersus eum excipi posse cerneret. Occurrit igitur, & dicit: *Nunc si Dominus Euangeli fidem, quæ tot tamque validis undique machinis concutitur, mirabiliter in multorum animis firmiter sustinet, si incredibili modo facit ut per mille obstat: la eluetetur fidei cursus; hac eius gratia contenti, ne obmurmuremus si miracula quotidiana pro raro nostro non siant.* Hec ille. Similiter modo ad eandem contra nouum suum Euangelium difficultatem respondit

Y. 10

Luthe-

Lutherus. Cui quod eleganter replicauit Thomas Morus, Angliae decus, Caluino quoque respondemus. Lutherus quippe postulanti pro miraculo habeti, quod tantus Christianus populus tam brevi tempore in sectam eius concesserit, respondit Morus: *Ad propositam vita libidinosae licentiam populum ruere, id habet tantam miraculi speciem quam saxa deorsum cadere.*

Cui non absimile est, quod Callistus mere trici Socrates respondit. Iactante enim illa ac dicente, Tu neminem ex amatoribus meis a me potes abalienare; ego, quum libatum est, tuos auditores omnes a te voco: respondit Socrates, Mirum hoc non est: tu si quidem ad declivem voluptatis tramitem omnes rapis; ego ad arduum virtutis callem cogo. Idem Caluino de sua numerosa secta exultanti, & id pro miraculo haberi postulanti, nos Catholici respondemus. Miraculum nullum est, in illam sectam innumeros mortalium certatim confluere, maximè abundante hodie iniquitate, & refrigerante charitate multorum (quam Christus causam assignat, cur pseudoprophetæ seducant multos, & esse grassantium hodie heresum propriam causam in quadam Oratione de causa grassantium hodie heresum olim prolixè ostendimus) quæ tota carnalis est; quæ mandatorum observationem impossibilem docet; quæ bonorum operum necessitatem tollit; quæ eorum loco studium tantum virtutis, tametsi ineffi-

Heresum
hodie
progressus nullus
est miraculum ad
eas coformandas.
In epist.
aduersus
Pomera-
num pag.
12.

Aelian.
lib. 13.
variar.
histor.

4. inefficax, ponit; quæ alium pro impio non habet, nisi qui in profundum malorum veniens, abiecto Dei timore contemnit; quæ in sola fide, id est, in certa ac firma persuasione benevolentia diuinæ (quicquid sit de virtù puritate) salutis certitudinem ponit;
5. 6. quæ de sua electione ac prædestinatione ad salutem vnumquemque semel in Christo regeneratum certum ac securum esse iubet;
7. quæ suos electos in medijs sceleribus ac flagitijs filios Dei esse affirmat, & ex sola fide, quam retinent, remissionem peccatorū infallibilem illis promittit; quæ ex sola recordatione baptismi, & adoptionis ibi factæ, fiducia saluos esse statuit; quæ pœnitentiam non nisi iam remissis peccatis, & de facta remissione persuasis, proponit, veluti quotidianum iustorum exercitium, quatenus se in se ipsis perpetuò impios agnoscunt aliena iustitia vestitos; quæ, quantumlibet virtutum opera, probro magis quam laude digna, & vitijs magis quam virtutibus accensenda affirmat; quæ nec virtus æternæ nec augmenti gratiarum mercedem ex ulla bonis operibus expectandam docet, sed id solum æstimare vnumquemque debere, se operam non ludere; quæ iejunium in vixu temperato definit; quæ orationibus nihil de nouo impetrari, sed solam fidem exerceri tradit; quæ virginitatis & cælibatus studium penitus eliminat; diuertia in matrimonij frequenter ad-

tia admittit; atque ad polygamiam aperte
inclinat; quæ peccati confessionem irridet,
contritionem eludit, satisfactionem omnem
veluti rem sacrilegam explodit; quæ deni-
que nullis legibus, seu Ecclesiasticis, seu ci-
uilibus, hominū conscientias astringi pati-
tur. An huiusmodi sectam quamplurimos
sectatores inuenire iam senescente mundo,
& religionem Christianam Catholicam
veluti rem obsoletam fastidente, pigritia
ac socordia veluti somno arctissime com-
presso, miraculi loco habendum est? Ego
verò magni miraculi loco habeo, & diuinæ
misericordiæ maximum argumentum cen-
se, quod ad tam voluptuosam sectam om-
nes in hoc orbe Christiani non transierint,
quod etiam ubi tyrannicè dominantur hæ-
reses, veluti in Anglia (non tantum ubi aut
permittitur, ut in Germania ac Gallia; aut
sua vicinitate alliciunt, ut in hoc Belgio)
manet adhuc firma Catholica religio, odio
& despectui habetur Caluinus, Lutherus, &
sectarij omnes. Sed quid? Lutherus de sua
numerosa secta ad tempus triumphauit; illa
iam in maximas angustias redacta, triun-
phat Caluinismus. Dubitandum non est, &
huic quoq; suum interitū imminere. Alio-
qui ab Arianorū, Manichæorum, Eutychi-
istarum fœcunditate longissimè adhuc ab-
est secta Caluinistica: quum & per aliquot
secula & per totum Orientem & bonam

15.

16.

Occidentis partem illæ hæreses numerosissimos sectatores habuerint. Sed aliquid debuit Caluinus dicere, ne nouis dogmatistis omni diuinæ vocationis signo, omni miraculo destitutus videretur.

15. Post lectionem legis & Prophetarum miserunt Principes Synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo ad exhortationem, dicite.

Scriptu-
tarum
priuata
lectio fu-
tiliter à
Caluino
probata.

Bullinge-
ri futilis
collectio.

Catholicam taxandi Ecclesiam ansam hinc arripiunt interpretes hæretici. Hinc colligimus (ait Caluinus) non suppressam fuisse inter paucos Scripturam, sed omnes ad eius lectio- nem promiscue fuisse admissos. Sed hæc collectio vana ac ridicula est. Ex hoc loco colligimus, ad audiendas in Synagoga Scripturas omnes fuisse admissos, sicuti in Ecclesijs Catholicis audit populus Christianus. Sed de lectione Scripturarum priuata omnibus promiscue concessa hic locus nihil docet. Addit grauiorem accusationem Bullingerus: Transsumpsit hoc primi iua Christi Ecclesia à collectio. Indexorum Synagoga, diligenterque obseruauit, ut liquet ex veterum Scriptorum monumentis: donec, inscritia superante, omnis Scripturarum publicatratatio redigeretur ad mutilem cantum, sive ad horas (ut vocant) canonicas: quæ utique ab initio à canoniceis Scripturis, quæ procul dubio à Prophetis in collegijs Ecclesiasticis quotidie trattabantur, nomen adeptæ